

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 3 februari 2011 (8.2)
(OR. en)**

**5891/11
ADD 2**

**FIN 47
PE-L 14**

ADDENDUM 2 TILL NOT

från:	Budgetkommittén
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen för genomförandet av budgeten för budgetåret 2009 – Rådets slutsatser om revisionsrättens särskilda rapporter

BILAGA 1:	Särskild rapport nr 8/2009.....	2
BILAGA 2:	Särskild rapport nr 15/2009.....	6
BILAGA 3:	Särskild rapport nr 16/2009.....	11
BILAGA 4:	Särskild rapport nr 17/2009.....	14
BILAGA 5:	Särskild rapport nr 18/2009.....	17
BILAGA 6:	Särskild rapport nr 1/2010.....	20
BILAGA 7:	Särskild rapport nr 2/2010.....	22
BILAGA 8:	Särskild rapport nr 3/2010.....	26
BILAGA 9:	Särskild rapport nr 4/2010.....	28
BILAGA 10:	Särskild rapport nr 6/2010.....	31
BILAGA 11:	Särskild rapport nr 7/2010.....	32

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 8/2009

Expertnätverk och integrerade projekt i gemenskapens forskningspolitik – uppnåddes målen?

1. Rådet

- som erinrar om sina slutsatser
- om förbättring av granskningen av de särskilda rapporter som upprättas av revisionsrätten i syfte att bevilja ansvarsfrihet¹,
- av den 24 september 2004 om utvärdering av de nya instrumenten inom sjätte ramprogrammet och om Europeiska unionens framtida politik för forskningsstöd²,
- av den 29 maj 2008: Särskild rapport nr 9/2007 från Europeiska revisionsrätten om utvärderingen av EU:s ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration (FoTU) – skulle kommissionens tillvägagångssätt kunna förbättras? där man bland annat pekade på behovet av att sörja för större klarhet i interventionslogiken vid utformningen och genomförandet av ramprogrammen och som även är relevanta för den föreliggande särskilda rapporten³,

¹ Dok. 7515/00 + COR 1.

² Dok. 12898/04.

³ Dok. 9096/08.

- av den 3 december 2009 om vägledning om framtida prioriteringar för europeisk forskning och forskningsbaserad innovation i Lissabonstrategin efter 2010, där man sade sig vara medveten om de framsteg som redan gjorts när det gäller att förenkla administrationen och betonade behovet av ytterligare förenkling och mer effektiv styrning så att unionens ramprogram fullt ut kan bidra till genomförandet av en EU-strategi efter 2010; i dessa slutsatser identifierades även ett antal åtgärder som ska vidtas i detta avseende¹,
- som noterar de tidigare analyserna om expertnätverkens och de integrerade projektens funktion, särskilt den av kommissionens expertgrupp om expertnätverkens framtid från september 2008,

välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2009² och erkänner revisionsrättens insatser och resultat vid utarbetandet av denna omfattande rapport.

2. Rådet välkomnar å ena sidan expertnätverkens och de integrerade projektens resultat när det gäller främjandet av internationellt samarbete mellan organisationer inom olika sektorer och vetenskapsgrenar och när det gäller forskningsresultatens kvalitet, och är medvetet om att en komplett omstrukturering av verksamheter och integration mellan partner ägt rum i en del av expertnätverken.
3. Rådet beaktar å andra sidan ingående revisionsrättens slutsats att de nya instrumentens särskilda mål endast delvis uppnåddes, speciellt att expertnätverken ofta inte lyckades uppnå en progressiv och varaktig integration av forskningsverksamheter mellan parterna och att de integrerade projekten inte lyckades öka mobiliseringen av tillgängliga resurser från finansieringskällor inom offentlig eller privat sektor.

¹ Dok. 17189/09.

² Dok. 14675/09.

4. Rådet välkomnar revisionsrättens rekommendationer och anser särskilt att

- framtidens utgiftsprogram bör bygga på en uttalad interventionslogik och Smart-målen¹ samt resultatindikatorer som i möjligaste mån kopplar instrumenten till realistiska mål; i detta sammanhang bör möjligheten att sätta upp ett begränsat antal tydliga mål för varje enskilt instrument beaktas, i syfte att garantera att instrumentets specifika roll blir tydlig; varje program bör ha lämpliga resultatindikatorer för övervakning av förväntad output, förväntat utfall och förväntad effekt,
- kommissionen bör överväga om expertnätverken och de samverkansprojekt som liknar integrerade projekt har realistiska mål och erbjuder väsentliga fördelar jämfört med andra instrument för forskningssamarbete; när det gäller expertnätverk som finansierades genom sjätte ramprogrammet bör kommissionen bedöma från fall till fall om hittills uppnådda resultat, det potentiella EU-mervärdet och eventuella möjligheter till varaktighet motiverar till ytterligare finansiering genom sjunde ramprogrammet,
- kommissionen på grundval av revisionsrättens rekommendationer bör undersöka styrkorna och svagheter med de instrument som avser de integrerade projekten och vidta särskilda åtgärder; lämpliga uppgifter bör göras tillgängliga för att övervaka vilken katalysatoreffekt EU:s finansiering av forskning och teknisk utveckling har och det bör genomföras en omvärdering av hur realistiska de förväntade målen är, särskilt för de små och medelstora företagen och den privata sektorn,
- kommissionen, för att förbättra projekten i synnerhet när det gäller hanterbarhet, korrekt genomförande och lämplig utvärdering, bör se till att det i tid finns tydliga riktlinjer, att den tid det tar innan kontrakten skrivs under förkortas och att projektövervakningen förbättras.

¹ Specifika, mätbara, uppnåeliga, relevanta och till tidpunkten fastställda mål, definierade i EU:s budgetförordning.

5. Rådet noterar kommissionens svar som åtföljer rapporten, välkomnar de åtgärder som redan vidtagits i sjätte ramprogrammet och som fått en fortsättning i sjunde ramprogrammet i syfte att förbättra kommissionens angreppssätt när det gäller förvaltningen av expertnätverken och de integrerade projekten. Rådet uppmanar samtidigt kommissionen att vidta särskilda åtgärder som svar på de rekommendationer som understryks i punkt 4 ovan, med tanke på den relevans och den potentiella påverkan som de har på sjunde ramprogrammets organisation.
6. Rådet understryker att ytterligare åtgärder måste vidtas för att förbättra de relevanta instrumentens funktion och uppmanar därför kommissionen att ägna yttersta uppmärksamhet åt revisionsrättens rekommendationer, även med tanke på de instrument som man kommer att förslå för nästa ramprogram för forskning och teknisk utveckling och som bör bygga på en sund interventionslogik och i möjligaste mån på Smart-målen, så att instrumenten kopplas till realistiska mål och så att eventuella "nya" instrument erbjuder väsentliga fördelar jämfört med de befintliga instrumenten för forskningssamarbete.
7. Rådet ser fram emot kommissionens meddelande om förenkling som förväntas under våren 2010 och avser att undersöka de relevanta frågorna detaljerat i detta sammanhang och därvid ta hänsyn till revisionsrättens slutsatser och dessa slutsatser.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 15/2009

EU-stöd som genomförs via FN-organisationer: beslutsfattande och övervakning

I. Inledning

1. Rådet välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 15/2009¹ där det görs en bedömning av huruvida beslutsprocessen för att genomföra stöd via FN visar att detta är det mest effektiva och ändamålsenliga alternativet och huruvida övervakningssystemen ger garantier för att de ekonomiska förfarandena är stabila och att målen uppnås.

2. Revisionsrätten bekräftar på nytt de olika politiska grunderna för EU:s utvecklingsbistånd och humanitära bistånd och rådet noterar särskilt att revisionsrätten gör följande anmärkningar i sin rapport:
 - Valet av en FN-organisation vilar inte på tillräckliga belägg för att denna metod är mer effektiv och ändamålsenlig än andra sätt att genomföra bistånd.

 - Övervakningssystemen ger inte tillräcklig information om huruvida de ekonomiska förfarandena är stabila och målen uppnås.

¹ Dok. 5513/10.

3. Rådet noterar att revisionsrättens rekommendationer skulle kunna bidra till förbättrade besluts- och övervakningsförfaranden och ett starkare fokus på att uppnå resultat, vilket skulle öka öppenheten, effektiviteten och ändamålsenligheten när det gäller kommissionens bistånd.
4. Rådet anser att kommissionens svar är tillfredsställande. Det välkomnar att kommissionen godtar revisionsrättens rekommendationer i stort och redan har börjat vidta en rad åtgärder för att följa dessa rekommendationer.

II. Rekommendationer och slutsatser

5. Rådet välkomnar och stöder revisionsrättens rekommendationer till kommissionen, i vilka kommissionen särskilt när det gäller utvecklingsbistånd uppmanas att
 - utfärda och garantera genomförandet av praktiska riktlinjer för att förbättra beslutsfattandet när det gäller valet av kanal för genomförandet av den föreslagna uppgiften; riktlinjerna bör leda till att kommissionen öppet, objektivt och systematiskt i finansieringsförslagen kan redovisa de ekonomiska/tekniska och/eller politiska skälen till att de valda kanalerna för genomförandet föredrogs framför andra mekanismer för biståndsgivning,
 - så långt möjligt fortsätta att samarbeta med FN-organen, och då beakta FN:s bestämmelser, för att få tillgång till FN:s revisioner samt fortsätta att se till att det ekonomiska och administrativa ramavtalet (Fafa) tillämpas, så att eventuella problem med tillgång till uppgifter snabbt kan lösas,
 - som svar på programmet för biståndets ändamålsenlighet se till att FN-rapporterna ger tillräcklig information om projektresultat och om uppnådda resultat, även när det gäller uppnående av långsiktiga effekter som inte kan mätas inom den befintliga tidsramen för rapporteringen,

- via EuropeAid se till att övervakningen på plats ger så pass god täckning av de projekt som genomförs via FN-organisationer att den kan komplettera och bekräfta de uppgifter om resultat som ges i FN-rapporterna,
- överväga om den kan använda sina erfarenheter från samarbetet med ett FN-organ genom att bidra på ett mindre splittrat sätt, till exempel på landsnivå, till andra FN-organisationer för att delta i en liknande högnivådialog som kan stärka fokus på deras resultat i fråga om att uppnå målen.

6. Rådet

- uppmanar vidare kommissionen att inom ramen för sin årsrapport rapportera till rådet om sin erfarenhet av genomförande av stöd via FN-organisationer, med särskild tyngdpunkt på mervärde, komparativa fördelar, ändamålsenlighet och effektivitet och om hur kommissionens egna beslutsmekanismer har förbättrats,
- delar revisionsrättens uppfattning att övervakningen av de EU-finansierade verksamheter som FN genomför bör vara enhetlig och öppen; rådet noterar att kommissionen håller på att utarbeta gemensamma övervakningsåtgärder som kan tillämpas tillsammans med FN-organisationer om FN vill samarbeta med kommissionen om detta; rådet uppmanar kommissionen att uppmuntra FN att delta i detta arbete,
- stöder FN:s princip om samordnad granskning, under förutsättning att FN i enlighet med det ekonomiska och administrativa ramavtalet (Fafa), som slutits mellan EU och FN, tillhandahåller alla nödvändiga styrkande finansiella dokument,

- anser att kommissionen och revisionsrätten har rätt att göra rimliga framställningar om tillgång till relevant information, men stöder inte eventuella krav från revisionsrätten på ytterligare revisioner gällande FN som inte ingår i FN:s egna planer,
- noterar att det skulle vara ett tecken på betydande goodwill från FN:s sida att se till att revisionsrätten då den utför sina uppgifter får tillgång till FN:s system och dokument, och uppmuntrar kommissionen att fortsatt stödja revisionsrättens framställningar om det skulle uppstå några problem,
- välkomnar initiativ för att förbättra samordningen av åtgärder som syftar till att öka och övervaka effektiviteten inom FN och andra större multilaterala utvecklingsorganisationer. Gemensamma övervakningssystem, till exempel det internationella nätverket Mopan (Multilateral Organisation Performance Assessment Network), bidrar till att främja och bedöma den organisatoriska effektiviteten inom större multilaterala organisationer.

7. När det särskilt gäller humanitärt bistånd

- bekräftar rådet på nytt i enlighet med EU:s samförstånd om humanitärt bistånd FN:s centrala och samordnande roll, särskilt vad beträffar kontoret för samordning av humanitära frågor (OCHA), när det gäller att åstadkomma en samordning av de internationella insatserna vid humanitära kriser och att stärka den humanitära bistandsstrukturen,
- och uppmuntrar ECHO och medlemsstaterna att fortsätta att helt och hållet stödja alla ansträngningar som stärker FN:s centrala roll i den humanitära samordningen,

- samt fastställer områden där kommissionen och medlemsstaterna skulle kunna vidta samordnade/gemensamma åtgärder till stöd för FN och OCHA, bland annat, i) stöd för att stärka partnerskapen mellan FN och icke-statliga organisationer samt den ömsesidiga ansvarsskyldigheten, ii) fastställande av tidsbaserade mål för att underlätta utbetalningen av medel från FN:s organ till de genomförande parterna, iii) en dialog om humanitära frågor på styrelsenivå i de relevanta fonderna, programmen och organen inom FN samt iv) ansträngningar för att se till att FN-organen inför en regelbunden och mer standardiserad, resultatbaserad redovisning för givarna (även FN:s permanenta samordningskommittés roll i detta sammanhang är relevant).

8. Avslutningsvis välkomnar rådet att kommissionen i sina svar

- fullt ut stöder revisionsrättens krav på att FN-organen ska tillhandahålla alla nödvändiga styrkande dokument,
- redan förlitar sig på det arbete som FN:s revisorer utför och kommer att fortsätta att utforska nya vägar för att kunna garantera att de åtgärder den finansierar genomförs på ett tillfredsställande sätt genom FN:s revisions- och kontrollsystem samt kontinuerligt försäkrar sig om att kontrollklausulen i Fafa tillämpas,
- har enats med FN om gemensamma riktlinjer för rapportering, som avsevärt har bidragit till att förbättra kvaliteten på FN:s rapportering, särskilt om ekonomiska aspekter,
- redan håller på att utarbeta gemensamma övervakningsåtgärder som kan vidtas gemensamt med FN-organ,
- uttrycker sin avsikt att utforska sätt att öka fokus på FN:s resultat i fråga om att uppnå målen genom att utnyttja de befintliga möjligheterna i budgetförordningen.

**Rådets slutsatser om särskild rapport nr 16/2009
om Europeiska kommissionens förvaltning av föranslutningsstödet till Turkiet**

1. Rådet riktar sitt tack till revisionsrätten för dess särskilda rapport nr 16/2009¹. Det har noggrant granskat detta viktiga dokument och har noterat att revisionsrättens syfte var att bedöma ändamålsenligheten i förvaltningen av föranslutningsstödet till Turkiet genom att fokusera på tre huvudfrågor
 - huruvida kommissionen har säkerställt att EU:s stöd riktades till projekt där det största mervärdet kan skapas för att uppnå prioriteringarna för EU:s anslutningspartnerskap,
 - huruvida kommissionen har säkerställt att systemet för utvidgat decentraliserat genomförande lett till att projektresultaten och målen framgångsrikt och i rätt tid har uppnåtts,
 - huruvida kommissionen har säkerställt att det fanns ett ändamålsenligt system för resultatuppföljning och utvärdering.

2. Rådet noterar att revisionsrättens drog den slutsatsen att
 - det inte fanns någon sund grund för resultatuppföljning, eftersom det inte fanns någon mekanism för att säkerställa att de föreslagna och utvalda projekten var de som utgjorde den bästa användningen av EU:s finansiella resurser för att uppnå prioriteringarna för anslutningspartnerskapet, att det saknades en tydlig rangordning av mål och särskilda kriterier, att det inte fanns några särskilda, mätbara och uppnåbara mål för stödet och att tidsplanerna inte var realistiska,

¹ Dok. 5516/10.

- de institutioner som omfattades av systemet för decentraliserat genomförande var underbemannade för 2002–2004 års nationella program och inte i tid lyckats genomföra de granskade projekten och programmen som helhet; emellertid lyckades man genom systemet för decentraliserat genomförande se till att de granskade projekten till största delen uppnådde sin planliga output och att resultaten troligtvis skulle bli hållbara,
 - kommissionen inte hade tillgång till de uppgifter som behövdes för att säkerställa att det fanns ett ändamålsenligt system för resultatuppföljning och utvärdering; projektunderlagen utgjorde grunden för ett system för resultatuppföljning genom att ange projektmål och förväntade resultat med objektivt verifierbara indikatorer. Emellertid var de fastställda målen ofta inte specifika, mätbara, uppnåbara, relevanta och tidsbundna och indikatorerna inte tillräckliga för att övervaka målpåfyllelsen.
3. Rådet noterar också att revisionsrätten rent allmänt fann att brister förekom i kommissionens förvaltning av det finansiella stödet till Turkiet, i synnerhet under den första perioden 2002–2006, som inte uteslutande gällde för Turkiet och som var vanliga i tidigare, liknande program: Alltför stora förseningar, genomförandeproblem, otillräcklig kontroll och utvärdering. Revisionsrätten erkände att kommissionen sedan dess har infört ett antal särskilda åtgärder i syfte att avhjälpa många av bristerna, inom ramen för det nya instrumentet för stöd inför anslutningen.
4. Rådet uppmärksammar kommissionens svar på revisionsrättens rapport, särskilt kommissionens förklaringar till de särskilda anmärkningar som revisionsrätten lämnat i fråga om konstaterade brister. Det noterar att kommissionen, som erkänner att en lärandeprocess pågått under förvaltningen av systemet för decentraliserat genomförande i Turkiet, betonade att projekten har slutförts med framgång och att flertalet resultat är hållbara. Rådet välkomnar att ett antal åtgärder enligt kommissionen har inletts för att förbättra planeringen och genomförandet av stödet, inbegripet en systematisk utvärdering av olika sektorerers behov. I synnerhet delar rådet den uppfattning som uttrycks av kommissionen att fastställande av strikta villkor för ackrediteringen av det turkiska systemet för genomförande och noggrann övervakning av dessa villkor kommer att säkerställa ett ändamålsenligt genomförande av detta stöd.

5. Rådet upprepar den stora betydelse som det tillmäter det stöd som tillhandahålls utvidgningsprocessen genom det finansiella biståndet och den väsentliga kopplingen mellan prioriteringarna för utvidgningspolitiken och detta stöd. Således är en ändamålsenlig förvaltning av detta stöd av yttersta betydelse. Rådet – som noterar att kommissionen anser sig ha fastställt ett tillfredsställande system för projektbedömning redan under perioden 2002–2006 och att överensstämmelse med prioriteringarna för anslutningspartnerskapet var ett av urvalskriterierna under denna period – uppmanar i detta sammanhang kommissionen att fortsätta och vidareutveckla detta system under det nya instrumentet för stöd inför anslutningen. I detta avseende är ett ändamålsenligt genomförande av det nya förfarandet för projektbedömning, som från ett tidigt stadium omfattar en systematisk kontroll av relevansen av ett projekt för prioriteringarna för anslutningspartnerskapet, av särskild betydelse. I detta sammanhang bör kommissionen ta hänsyn till revisionsrättens rekommendation att uppmana de turkiska myndigheterna att utveckla sådana projektförslag som gör att de strategiska målen för EU:s finansiering kan uppnås inom rimliga tidsramar. Mottagarlandets roll är avgörande för framgångsrikt genomförande av projekt.
6. Rådet betonar behovet av nära samordning mellan givare, inbegripet bilateralt stöd som tillhandahålls av medlemsstater och samverkansprojekt. Det välkomnar de senaste konferenserna som syftade till en förbättring av givarsamordningen och det ekonomiska stödets effektivitet. Rådet uppmanar till uppföljning av deras slutsatser liksom förberedelse av gemensamma projekt. Det uppmanar också de turkiska myndigheterna att öka sin kapacitet för att bidra till givarsamordningen.
7. Sammanfattningsvis uppmanar rådet kraftfullt kommissionen att noga överväga de rekommendationer som gjorts av revisionsrätten och att bygga på de åtgärder som redan vidtagits för att ytterligare förbättra förvaltningen av programmen. För sin del kommer rådet att fortsätta sina ansträngningar för att fastställa prioriteringarna på grundval av realistiska förväntningar, varvid det noterar att alla områden som prioriterats inför Turkiets anslutning måste omfattas.

**Rådets slutsatser om särskild rapport nr 17/2009
om de yrkesutbildningsåtgärder för kvinnor som medfinansieras av Europeiska socialfonden**

1. Rådet

- som erinrar om att jämställdhet är en av de värderingar som kännetecknar Europeiska unionen, vilket fastställs i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen,
- som framhåller att unionen åtar sig att främja jämställdhet i all sin verksamhet och ska komplettera medlemsstaternas insatser inom detta område vad avser möjligheter på arbetsmarknaden och likabehandling på arbetsplatsen,
- som erinrar om att ett av strukturfondernas mål är att främja lika möjligheter för män och kvinnor på arbetsmarknaden,
- som erinrar om den europeiska jämställdhetspakten, som godkändes vid Europeiska rådets möte i Bryssel i mars 2006, där det gjordes ett klart och tydligt åtagande att såväl i medlemsstaterna som på EU-nivå främja kvinnors sysselsättning i alla åldersgrupper och minska könsskillnaderna när det gäller sysselsättning och att verka för kvinnors makt i den politiska och ekonomiska sfären samt för kvinnor som entreprenörer,
- och som noterar att yrkesutbildningsåtgärder för kvinnor som medfinansierades av Europeiska socialfonden (ESF) under programplaneringsperioden 2000–2006 utgjorde de viktigaste ESF-finansierade verktygen för främjande av lika möjligheter för män och kvinnor på arbetsmarknaden,

välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 17/2009¹, rekommendationerna i denna och kommissionens svar, och instämmer i revisionsrättens huvudsakliga rekommendationer.

¹ Dok. 6066/10.

2. Rådet uppmanar samtliga berörda parter att dra slutsatser av revisionsrättens rapport och beakta den när de utvärderar program från perioden 2000–2006 så att ESF-medel används effektivare framöver när det gäller att främja jämställdhet.
3. Rådet noterar detta till trots att rapporten speglar situationen under perioden 2000–2006 och att en utveckling sedan dess har skett såväl i medlemsstaterna som på EU-nivå, och att revisionsrättens rekommendationer redan, under förberedelserna inför den innevarande programplaneringsperioden för åren 2007–2013, har beaktats vid fastställandet av grundprinciperna för liknande åtgärder.
4. Rådet välkomnar att kommissionen redan har inlett processen med att utvärdera perioden 2000–2006 och att kommissionen, när det gäller övervakning av genomförande av program, redan har höjt indikatorernas kvalitet och uppgifternas tillförlitlighet inom programmen för perioden 2007–2013 och att detta är i linje med revisionsrättens rekommendationer.
5. Rådet erinrar emellertid om att målen för yrkesutbildningsåtgärder för kvinnor omfattar mer än bara att underlätta kvinnors tillträde till arbetsmarknaden och om att framtida program behöver ta hänsyn till de arbetssökandes samtliga individuella behov snarare än att uteslutande fokusera på könsaspekten, och erinrar även om vikten av en helhetssyn och av åtgärder som syftar till att skapa balans mellan arbetsliv och privatliv.
6. Rådet uppmanar kommissionen att fortsätta övervaka hur medlemsstaterna fastställer adekvata och användbara indikatorer och att tillförlitliga data närhelst det är möjligt bör insamlas, varigenom viktiga slutsatser kan dras i fråga om de medfinansierade åtgärdernas effektivitet och ändamålsenlighet.
7. Rådet noterar med tillfredsställelse de framsteg som gjorts i vissa medlemsstater när det gäller bättre kriterier för urval av projekt som finansieras inom ramen för ESF och de framsteg som gjorts när det gäller övervakningen av genomförande av projekt och när det gäller uppföljningen av de medfinansierade projektens resultat.

8. Rådet välkomnar kommissionens åtagande att fortsätta verka för framsteg i fråga om projekturval från medlemsstaternas sida i enlighet med bestämmelserna om delad förvaltning.
9. Rådet rekommenderar medlemsstaterna att fortsätta att förbättra projekturvalsförfarandena och den korrekta tillämpningen av dessa i syfte att på bästa sätt lösa problemen på arbetsmarknaden och därigenom optimera de vidtagna åtgärdernas mervärde.
10. Rådet uppmuntrar kommissionen att, inför nästa programplaneringsperiod med början 2014, fortsätta sitt arbete för att åstadkomma ytterligare förbättringar av förvaltningen av det nuvarande programmet och genomförandet av detta.
11. Rådet uppmuntrar också medlemsstaterna att fortsätta att genomföra nationella eller regionala jämställdhetsfrämjande program eller åtgärder som kompletterar de som utnyttjar medfinansiering från EU.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 18/2009***Ändamålsenligheten i EUF-stödet till regional ekonomisk integration i Öst- och Västafrika*****I. Inledning**

1. Rådet välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2009¹, där det görs en bedömning av huruvida EUF-stödet till regional ekonomisk integration i Öst- och Västafrika har varit ändamålsenligt.
2. Rådet noterar att revisionsrättens slutsatser och rekommendationer kan bidra till att EUF-stödet till regional ekonomisk integration blir mer ändamålsenligt och att de regionala programmen förvaltas på ett mer samordnat sätt.
3. Rådet bekräftar att EU fäster stor vikt vid regional ekonomisk integration som ett viktigt instrument för ekonomisk tillväxt och minskad fattigdom. Den regionala ekonomiska integrationen kan då bidra till att det primära målet för EU:s politik för utvecklingssamarbete förverkligas och att millennieutvecklingsmålen nås.
4. Rådet noterar att det regionala integrationsarbetet går framåt i båda regionerna när det gäller överenskommelser om regionala mål och regional politik för handel och transport. Det noterar dock revisionsrättens bedömning att EUF-stödet till regional ekonomisk integration på grund av ett antal olika faktorer hittills endast delvis varit ändamålsenligt.

¹ Dok. 6892/10.

II. Rekommendationer

5. Rådet inser att EUF-stödets ändamålsenlighet försvåras av att det finns flera regionala organisationer med överlappande medlemskap och mandat. Därför uppmanar rådet kommissionen att i lämpliga fall genom politisk dialog främja villkoren för en smidig konvergens mellan regionala organisationer.
6. Rådet välkomnar revisionsrättens vädjan om tydligare riktlinjer för den regionala programplaneringen och i synnerhet ökad samstämmighet mellan programplanering och genomförande av kommissionens respektive regionala och nationella strategier. Rådet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att eftersträva en mer systematisk komplementaritet mellan stödverksamheten på regional och nationell nivå.
7. Rådet uppmanar kommissionen att tydligare fastställa de olika delegationernas ansvarsområden i den berörda regionen och att se över resurstilldelningen till delegationerna för programplanering och genomförande av deras regionala program. Rådet välkomnar dessutom revisionsrättens uppmaning om att i lämpliga fall inrätta en mekanism för samordning mellan delegationerna.
8. Rådet uppmanar kommissionen att alltid, när det är möjligt, underlätta förbättrad samordning mellan de regionala organisationerna och mellan dessa och deras medlemsstater, bland annat för att följa de övergripande framstegen och utmaningarna inom den regionala integrationsprocessen i enskilda länder.
9. Rådet, som erinrar om de enskilda projektens primära roll och den avgörande betydelsen av att de ges en mer ändamålsenlig utvärdering, rekommenderar att det införs ett adekvat system för ändamålsenlig och punktlig rapportering, övervakning och utvärdering när det gäller regionala EUF-projekt.

III. Slutsatser

10. Rådet välkomnar kommissionens åtagande att noga studera revisionsrättens rekommendationer för att ta itu med dessa erkända utmaningar och noterar med tillfredsställelse att omfattande diskussioner förs.
11. Rådet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt att säkerställa att de mål för den regionala integrationen som stöds av såväl de regionala som de nationella vägledande programmen kommer att beaktas i samband med halvtidsöversynen och den slutliga översynen.
12. Rådet uppmanar bestämt kommissionen att utvärdera hur de nationella och regionala programmen påverkar varandra och sörja för övergripande komplementaritet mellan de nationella och de regionala programmen.
13. Rådet framhåller slutligen att det är viktigt med ett nära samarbete mellan EU, Afrikanska utvecklingsbanken, Världsbanken och andra bilaterala givare för att faktiskt främja regional integration.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 1/2010***Kontrolleras de förenklade tullförfarandena för import på ett ändamålsenligt sätt?***1. Rådet

- som har granskat revisionsrättens särskilda rapport nr 1/2010¹, i synnerhet revisionsrättens rekommendationer till kommissionen och kommissionens svar,
- som erinrar om den nyckelroll som förenklade tullförfaranden vid import har med avseende på handelslättnader som genomförs av EU,
- som understryker ekonomiska operatörers stora intresse för förenklade tullförfaranden för import, som enligt rättens beräkning utgör ungefär 70 % av alla tullförfaranden för import,
- som beaktar den tullkodex som var i kraft vid tiden då revisionsrättens revision genomfördes och erinrar om att den moderniserade tullkodexen², vars tillämpning är förestående, inrättar en ny ordning för förenklingar,

anser att man i utvärderingen av kontrollen av förenklade tullförfaranden även bör ta hänsyn till alternativkostnaderna för ekonomiska operatörer och tullförvaltningar vid tillämpning av strängare kontroller.

2. Rådet noterar revisionsrättens slutsatser och rekommendationer, i synnerhet rekommendationen till kommissionen att förbättra regelverket och riktlinjer för förenklade tullförfaranden.

¹ Dok. 11198/10.

² EUT L 145, 4.6.2008, s. 1.

3. Rådet anser att, genom att ytterligare förbättra regelverket för förenklade tullförfaranden, bör en solid miljö för företag att tillämpa dessa förfaranden säkerställas av såväl medlemsstater som kommissionen, med hänsyn till den praxis som har vuxit fram.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 2/2010***Har stödsystemen för förberedande studier och uppbyggnad av ny infrastruktur inom sjätte ramprogrammet för forskning varit ändamålsenliga?***

1. Rådet, som erinrar om sina slutsatser
 - om förbättring av granskningen av de särskilda rapporter som upprättas av revisionsrätten i syfte att bevilja ansvarsfrihet¹,
 - av den 22 maj 2007 om forskningsinfrastrukturer inom det europeiska området för forskningsverksamhet, i vilka rådet bland annat noterade finansiella instruments möjligheter, t.ex. finansieringsfacilitet med riskdelning och strukturfonderna, att utnyttjas som komplement till de regionala, nationella eller europeiska fonderna för genomförandet av projekt på området forskningsinfrastrukturer och betonade vikten av att utveckla synergier mellan dessa olika finansieringskällor och uppmanade kommissionen att uppmuntra sådana synergier²,
 - av den 29 maj 2008 om revisionsrättens särskilda rapport nr 9/2007 *Utvärderingen av EU:s ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration (FoTU) – skulle kommissionens tillvägagångssätt kunna förbättras?* där man bland annat pekade på behovet av att sörja för större klarhet i interventionslogiken vid utformningen och genomförandet av ramprogrammen³,

¹ Dok. 7515/00 + COR 1.

² Dok. 10055/1/07.

³ Dok. 9096/08.

- av den 30 maj 2008 om europeiska forskningsinfrastrukturer och deras regionala dimension, i vilka rådet bland annat underströk att framstående forskningsinfrastrukturer spelar en viktig roll när det gäller att utveckla det europeiska forskningsområdet genom att främja excellens inom vetenskapen som möjliggör global konkurrenskraftig grundforskning och tillämpad forskning samt framhävde vikten av nya modeller och bästa praxis för finansiering av forskningsinfrastruktur¹,
- av den 29 maj 2009 om forskningsinfrastrukturer och det europeiska forskningsområdets regionala dimension, där bland annat medlemsstaterna och kommissionen i samråd med Esfri där så är lämpligt uppmanades att främja ytterligare användning av befintliga finansiella instrument, särskilt strukturfonderna och EIB:s instrument för uppbyggnad, ombyggnad eller underhåll av forskningsinfrastruktur, inklusive regionala partnerskapsanläggningar²,
- av den 10 maj 2010 om revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2009 *Expertnätverk och integrerade projekt i gemenskapens forskningspolitik – uppnåddes målen?* där rådet bland annat ansåg att framtidens utgiftsprogram bör bygga på en uttalad interventionslogik och Smart-målen samt resultatindikatorer som i möjligaste mån kopplar instrumenten till realistiska mål³,
- av den 26 maj 2010 om olika frågor som rör utvecklingen av det europeiska forskningsområdet, där rådet bland annat uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att förbättra konsolideringen och utvecklingen av europeiska forskningsinfrastrukturer, inbegripet regionala forskningsfaciliteter, genom att beakta det arbete som gjorts av Esfri och de möjligheter som Eric-förordningen⁴ medför, samt genom att stärka partnerskapsstrategin på europeisk, nationell och regional nivå⁵,

¹ Dok. 10220/08.

² Dok. 10612/09.

³ Dok. 8622/10.

⁴ Rådets förordning nr 723/2009 av den 25 juni 2009 om gemenskapens rättsliga ram för ett konsortium för europeisk forskningsinfrastruktur (Eric-konsortium), EUT L 206, 8.8.2009, s. 1.

⁵ Dok. 10246/10.

välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2010¹.

2. Rådet är medvetet om slutsatserna i den särskilda rapporten och erkänner särskilt att
 - de representanter för forskarsamfundet som intervjuades såg positivt på stödsystemet för förberedande studier som enligt dem gav ett avgörande stöd på ett tidigt stadium i utvecklingen av ny infrastruktur och uppmuntrade till samarbete mellan europeiska forskningsinstitutioner som annars skulle ha konkurrerat med varandra,
 - gemenskapens stöd till uppbyggnad av ny infrastruktur hade en begränsad inverkan på framväxten av ett system med forskningsanläggningar i Europa,
 - ansträngningarna för att främja användandet av de olika finansieringskällor som finns tillgängliga för forskningsinfrastruktur i Europa behöver intensifieras.
3. Rådet noterar kommissionens svar som åtföljer den särskilda rapporten, välkomnar de åtgärder som redan vidtagits i sjätte ramprogrammet och som fått en fortsättning i sjunde ramprogrammet, utöver inrättandet av Esfri², som syftar till att förbättra angreppssättet när det gäller EU-stöd till forskningsinfrastrukturer, och framhåller de betydande framsteg som gjorts i detta hänseende.
4. Rådet är, i enlighet med sina tidigare riktlinjer, överens om behovet av att tydligt fastställa målen för finansieringssystemen och om att det är nödvändigt att aktivt främja användning av de olika kompletterande finansieringskällor som finns tillgängliga för forskningsinfrastrukturer i Europa, inklusive de på nationell nivå, och att fortsätta att förbättra synergier mellan EU:s finansieringsorgan (bland annat sjunde ramprogrammet, ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, strukturfonderna och EIB-instrument).

¹ Dok. 12458/10.

² Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur.

5. Rådet uppmanar kommissionen att, i samarbete med medlemsstaterna och Esfri, fortsätta sitt arbete för att förbättra metoderna för stöd till europeiska forskningsinfrastrukturer, i enlighet med revisionsrättens rekommendationer och rådets slutsatser om forskningsinfrastrukturer, och även med tanke på framtida EU-finansieringsorgan med koppling till forskning och utveckling.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 3/2010***Konsekvensbedömningar vid EU:s institutioner: Är de ett stöd i beslutsfattandet?***

1. Rådet, som har behandlat revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2010¹ och särskilt revisionsrättens rekommendationer till kommissionen och dess slutsatser om rådets och Europaparlamentets användning av konsekvensbedömning, välkomnar revisionsrättens slutsats att den konsekvensbedömning som har blivit en del av standardförfarandet innan kommissionen lägger fram lagstiftningsförslag, har haft betydande effekt och har varit ändamålsenlig när det gäller att stödja EU-institutionernas beslutsfattande.
2. Rådet erinrar om sina slutsatser av den 3 och 4 december 2009 och den tonvikt som lades vid kvantifierbara och jämförbara uppgifter som ett sätt att säkerställa en optimal presentation av konsekvensanalyser och konsekvensanalysernas nytta, i linje med revisionsrättens slutsatser.
3. Rådet noterar revisionsrättens slutsats att man har fastställt områden där det kan göra förbättringar av förfarandena för konsekvensanalys, och att det vid konsekvensanalyser kan tas större hänsyn till kostnaderna för genomförande och tillämpning av ny lagstiftning på nationell nivå, och understryker att alla de tre institutioner som är inblandade i lagstiftningsprocessen är ansvariga för lagstiftningens kvalitet.
4. Rådet bekräftar revisionsrättens slutsats att kommissionens konsekvensanalyser är ett användbart verktyg för lagstiftarna vid behandlingen av lagstiftningsförslag, och framhåller att konsekvensanalyser systematiskt överlämnas till delegationerna i rådets förberedande organ och i allmänhet läggs fram som en del av den inledande presentationen inför behandlingen av alla förslag från kommissionen.

¹ Dok. 15795/10.

5. Rådet noterar den vikt som revisionsrätten lägger vid behovet av att överväga efterhandsutvärdering som en grund för framtida konsekvensanalyser, i linje med den agenda för smart lagstiftning som nu omfattar hela den politiska processen, inklusive efterhandsutvärdering, i linje med ordförande José Manuel Barrosos åtagande.

6. Rådet ser fram emot att studera revisionsrättens slutsatser och rekommendationer ytterligare, i syfte att förbättra det system med konsekvensanalyser som spelar en avgörande roll för principerna om smart lagstiftning.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 4/2010***Är det sannolikt att utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci-programmet leder till ändamålsenliga resultat?***1. Rådet,

- som beaktar sina slutsatser om förbättring av granskningen av de särskilda rapporter som upprättas av revisionsrätten i syfte att bevilja ansvarsfrihet¹,
- som erinrar om att Leonardo da Vinci är ett delprogram inom programmet för livslångt lärande (2007–2013) och att Europeiska kommissionen är ansvarig för genomförande och övervakning i samarbete med nationella myndigheter, och
- som konstaterar att största delen av delprogrammet utgörs av rörlighetsprojekt,

välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 4/2010², där utformningen och förvaltningen av systemet för rörlighet inom Leonardo da Vinci inom ramen för programmet för livslångt lärande bedöms, och noterar kommissionens svar som åtföljer rapporten.

2. Rådet lovordar de åtgärder som redan har vidtagits för att förbättra kommissionens sätt att förvalta Leonardo da Vinci-programmet.

3. Rådet noterar revisionsrättens allmänna slutsats att utformningen och förvaltningen av systemet verkligen kan leda till ändamålsenliga resultat, medan ytterligare arbete behövs för att förbättra det sätt på vilket systemet för rörlighet inom ramen för Leonardo da Vinci fungerar.

¹ Dok. 7515/00 + COR 1.

² Dok. 14619/10.

4. Rådet ansluter sig ändå till rekommendationerna i revisionsrättens rapport och uppmanar kommissionen att både vad gäller nuvarande och framtida program
- a) förbättra systemet för rapportering om Leonardo da Vinci-programmets resultat och upprätta ett allmänt system för mätning av dess effekter, samtidigt som den totala administrativa bördan reduceras till ett minimum, framför allt genom att utan vidare dröjsmål färdigställa de relevanta tillämpningarna och verktyg,
 - b) ge nationella myndigheter mer kvalitativ återkoppling med en klar översikt över det nationella genomförandet och med framhävande av dess styrkor och svagheter,
 - c) förbättra förfarandet för bedömning av ansökningar genom att vidareutveckla den handbok som bedömarna använder för utvärderingen och genom att utvärdera kostnadseffektiviteten i kontroller av ansökningsbedömningar vid besöken i deltagande länder för övervakning av kvalitet och effekter,
 - d) förbättra systemet för övervakning av kvalitet och effekter samt samordna detta med den årliga verksamhetsrapportering som för närvarande sköts av de nationella programkontoren, samtidigt som man strävar efter att undvika att öka deras arbetsbelastning,
 - e) anpassa arbetsprogrammets och den årliga rapporteringens struktur, för att möjliggöra en jämförelse av resultat mot det planerade utfallet,
 - f) undersöka möjligheter att se till att det finns ett användarvänligt och effektivt verktyg för partnersökning, vilket har utformats för att underlätta praktik för utländska deltagare,
 - g) underrätta rådet senast i juni 2012 om framstegen med genomförandet av dessa rekommendationer.

5. Rådet uppmanar både medlemsstaterna och kommissionen att beakta rekommendationerna i den särskilda rapporten i samband med förberedelserna för och diskussionerna om nästa generation EU-program på utbildningsområdet.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 6/2010
Uppnåddes de viktigaste målen för reformen av sockermarknaden?

1. Rådet välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 6/2010¹.
2. Det konstaterar att målen för reformen av sockermarknaden till stor del har uppnåtts.
3. Rådet erinrar om att kommissionen har sagt att EU kan tillåta export av utomkvotssocker utöver sina WTO-åtaganden om EU kan visa att den exporten inte är subventionerad.
4. Det noterar särskilt att de nödvändiga verktygen för att konvertera tillgängligt utomkvotssocker till kvotsocker ingår i ordningen för socker, för att säkerställa en stabil tillgång på den inre marknaden.
5. Rådet inser behovet av ökad effektivitet och konkurrenskraft för sockersektorn, utan att föregripa den framtida samlade marknadsordningen för socker.
6. Det ser fram emot kommissionens undersökning om prisöverföring inom sockersektorn och dess utvärdering i efterhand av de åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avser sockersektorn.

¹ Dok. 16315/10.

Rådets slutsatser om särskild rapport nr 7/2010
Revision av förfarandet för avslutande av räkenskaperna

1. Rådet välkomnar revisionsrättens särskilda rapport nr 7/2010¹.
2. Det erinrar om att förfarandet vid avslutande av räkenskaper är en av hörnstenarna i skyddet av unionens ekonomiska intressen.
3. Rådet konstaterar att det reformerade förfarandet för avslutande av räkenskaper påtagligt har påskyndat godkännandet av de utbetalande organens räkenskaper när det gäller granskning och godkännande av räkenskaper.
4. Det understryker att de olika berörda parternas respektive roller och ansvar i vissa fall behöver definieras tydligare i de relevanta förordningarna snarare än i olika riktlinjer.
5. Rådet understryker att schablonkorrigeringar som grundar sig på en uppskattning av den verkliga finansiella risken för Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, där uppskattningen grundar sig på kategorier av brister i kontrollerna, endast bör tillämpas i tredje och sista hand, om en beräkning av beloppet för finansiell korrigerings på grundval av enskilda oriktiga betalningar eller på grundval av en extrapolering av resultaten av en undersökning av ett representativt urval av transaktioner inte är möjlig eller kostnadseffektiv.
6. Det uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta att samarbeta för att minska tidsåtgången för att fullborda förfarandena för kontroll av överensstämmelse och för att fastställa den verkliga finansiella risken för fonderna.

¹ Dok. 15899/10.

7. Rådet anser att man noggrant bör överväga en proportionerlig korrigeringsmekanism som grundar sig på konkreta bedömningar av felens storlek och tar hänsyn till koncentrationen av anslag till systemet med samlat gårdsstöd och systemet för enhetlig arealersättning.
-